KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2023/1651,

17. mai 2023,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2019/2034 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega nähakse vastavalt direktiivi artikli 42 lõikele 6 ette investeerimisühingute likviidsuse mõõtmise erikord

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/2034, mis käsitleb investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/59/EL ja 2014/65/EL, ([1]) eriti selle artikli 42 lõike 6 kolmandat lõiku,

ning arvestades järgmist:

(1) Selleks et mõõta piisavat likviidsustaset, mida investeerimisühingud peaksid hoidma, tuleb kehtestada ühised kriteeriumid vastavate likviidsusvajaduste hindamiseks tava- ja stressiolukorras ning teha kindlaks, kas investeerimisühingute hoitavate likviidsete varade taseme ja tuvastatud likviidsusvajaduste vahel on lünki.

(2) Investeerimisühingutel, kes vastavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2033 ([2]) artikli 12 lõikes 1 sätestatud väikeseks ja mitteseotud investeerimisühinguks kvalifitseerumise tingimustele, on teiste investeerimisühingutega võrreldes üksnes piiratud likviidsusrisk. Seepärast võivad pädevad asutused määruse (EL) 2019/2033 artikli 43 lõike 1 teise lõigu kohaselt vabastada sellised investeerimisühingud kõnealuse määruse artikli 43 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud likviidsusnõude täitmisest. See vabastus on siiski valikuline. Selleks et võtta arvesse väikeseid ja mitteseotud investeerimisühinguid, keda pädev asutus ei ole kõnealuse likviidsusnõude täitmisest vabastanud, oleks ebaproportsionaalne kohaldada nende investeerimisühingute suhtes samu likviidsusnõudeid nagu need, mida kohaldatakse suuremate ja omavahel seotud investeerimisühingute suhtes. Seepärast on asjakohane sätestada, et kui pädevad asutused mõõdavad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 42 lõike 1 esimese lõigu punktis a osutatud likviidsusriski ja selle elemente, peaksid nad mõõtma üksnes likviidsusriski või selle elemente, mis tulenevad väikeste ja mitteseotud investeerimisühingute tegevusest ja neile omastest muudest teguritest, mille puhul on väga tõenäoline, et nendega kaasneb oluline likviidsusrisk, mis ei ole hõlmatud määruse (EL) 2019/2033 V osas sätestatud likviidsusnõuetega. Nende tegurite hulka kuuluvad väärtpaberiportfelli valitsemise teenuse osutamine, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL ([3]) artikli 4 punktis 22 määratletud mitmepoolse kauplemissüsteemi või kõnealuse direktiivi artikli 4 punktis 23 määratletud organiseeritud kauplemissüsteemi korraldamine, investoritele krediidi ja laenude andmine, samuti rahastamisrisk ning konsolideerimisgrupi struktuuri asjakohasus likviidsusriski seisukohast.

(3) Määruse (EL) 2019/2033 artikli 7 lõike 3 kohaselt peavad liidus emaettevõtjana tegutsevad investeerimisühingud, liidus emaettevõtjana tegutsevad investeerimisvaldusettevõtjad ja liidus emaettevõtjana tegutsevad segafinantsvaldusettevõtjad täitma kõnealuse määruse V osas sätestatud likviidsusnõudeid konsolideeritud tasandil. Liidus emaettevõtjana tegutsev investeerimisühing, liidus emaettevõtjana tegutsev investeerimisvaldusettevõtja ja liidus emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja võib konsolideeritud olukorras olla avatud likviidsusriskile või selle elementidele, mis on olulised ega ole kõnealuste likviidsusnõuetega kaetud või piisavalt kaetud. Samamoodi ei pruugi liidus emaettevõtjana tegutsev investeerimisühing, liidus emaettevõtjana tegutsev investeerimisvaldusettevõtja ja liidus emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja suuta täita konsolideeritud olukorras direktiivi (EL) 2019/2034 artiklites 24 ja 26 sätestatud nõudeid, samas kui muud haldusmeetmed ei paranda asjakohase aja jooksul tõenäoliselt piisavalt direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 42 lõike 1 punktis b osutatud korda, protsesse,

([1]) ELT L 314, 5.12.2019, lk 64.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014 (ELT L 314, 5.12.2019, lk 1).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

mehhanisme ja strateegiaid. Seepärast peaksid pädevad asutused selliste liidus emaettevõtjana tegutsevate investeerimisühingute, liidus emaettevõtjana tegutsevate investeerimisvaldusettevõtjate ja liidus emaettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate puhul konsolideeritud alusel mõõtma, kas kõnealuste investeerimisühingute ja ettevõtjate likviidsusrisk on oluline ega ole hõlmatud määruse (EL) 2019/2033 V osas sätestatud likviidsusnõuetega.

(4) Investeerimisühingute mitmesugused tegevused võivad mõjutada nende likviidsusprofiili erinevalt. Varahindade väärtuse muutused võivad tuua kahju ning mõjutada investeerimisühingute bilanssi ja likviidsuspositsiooni, hoolimata sellest, et ühingud ei hoia klientide varasid oma arvel. Portfellivalitsemise teenuseid osutavad investeerimisühingud võivad olla tundlikud turukõikumiste suhtes, mis võivad tekitada või võimendada rahavoogude mittevastavust tavaliselt kord kvartalis või poolaastas saadavate tasudega seotud sissevoolu ja tasumisele kuuluvate kohustustega seotud väljavoolu vahel. Seepärast on asjakohane määrata iga direktiivi 2014/65/EL I lisa A jaos loetletud investeerimisteenuse või -tegevuse puhul kindlaks kriteeriumid, mida pädevad asutused peaksid arvesse võtma, kui nad mõõdavad, kas investeerimisühingu likviidsusrisk või selle elemendid on piisavalt kaetud määruse (EL) 2019/2033 V osas sätestatud likviidsusnõudega. Pädevatelt asutustelt tuleks eelkõige nõuda, et nad võtaksid arvesse neid investeerimisteenuseid või tegevusi, mis on turukõikumiste suhtes kõige tundlikumad, kuna selliste kõikumiste toimumisaega ja ulatust ei ole võimalik ette näha ning need võivad mõjutada likviidsusriski eri viisil, sealhulgas suuremad lisatagatise nõuded ning väiksemad kasumid ja tasud.

(5) Investeerimisühingud, kellel on luba anda investoritele kõrvalteenusena krediiti või laenu, on avatud spetsiifilisele likviidsusriskile. Võlgade hilinenud tagasimaksmine investorite poolt võib pärssida investeerimisühingu suutlikkust täita oma kohustusi, samal ajal kui halvenenud likviidsusprofiiliga tagatiste likvideerimine võib tuua kaasa vähem likviidsete varade kasutamise tavatehingutes. Seepärast peaksid pädevad asutused hindama selliseid teenuseid osutavate investeerimisühingute suurenenud riski.

(6) Rahastus on investeerimisühingute peamine likviidsusallikas ning piiratud või peatatud juurdepääs rahastusele võib tuua kaasa investeerimisühingute teenuste katkemise, millel võib olla negatiivne mõju turgudele ja klientidele. Võttes arvesse erinevusi investeerimisühingute ja hoiuseid kaasavate krediidiasutuste rahastamise vahel ning seda, et selliste investeerimisühingute juurdepääs rahastusele võib teatavatel asjaoludel olla seotud riskidega, tuleb kindlaks määrata elemendid, mida pädevad asutused peaksid sellistele investeerimisühingutele likviidsuse erinõuete kehtestamisel arvesse võtma.

(7) Makromajandusliku ja geopoliitilise olukorra halvenemise tõttu võivad investeerimisühingud seista silmitsi tõsiste piirangutega rahastusele juurdepääsul. Seepärast peaksid pädevad asutused hindama tagajärgi, mida selline halvenemine võib kaasa tuua investeerimisühingute rahastamisallikatele, sealhulgas hulgirahastusele ja krediidiliinidele. Seda arvesse võttes tuleb kindlaks määrata elemendid, mida pädevad asutused peavad hindama seoses ebasoodsate välissündmustega, mille esinemine võib suurendada investeerimisühingute likviidsusriski.

(8) Selleks et pädevad asutused saaksid kindlaks määrata, millistel operatsioonisündmustel võib olla oluline mõju investeerimisühingute likviidsusele, tuleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 ([4]) artiklis 324 osutatud kahjujuhtumite liikide loetelu allrühmana kindlaks määrata operatsioonisündmused, mis on investeerimisühingute puhul eeldatavasti kõige olulisemad.

(9) Suurem likviidsusrisk võib tuleneda maineriskist, mis võib omakorda mõjutada investeerimisühingute tegevust. Kuigi maineriski teatav mõju ei ole kergesti prognoositav, on mõned neist, näiteks piiratud juurdepääs turule või vastaspoolte likviidsusele, prognoositavad. Seepärast peaksid pädevad asutused hindama sellist maineriski prognoositavat mõju investeerimisühingute likviidsusriskile.

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

(10) Kuna likviidsusrisk võib mõjutada investeerimisühingu toimimist, peaksid investeerimisühingud seda riski tähelepanelikult jälgima. Kooskõlas direktiivi (EL) 2019/2034 artikliga 29 peavad investeerimisühingutel olema kindlad strateegiad, põhimõtted ja protsessid, sealhulgas likviidsusriski jälgimiseks ja likviidsuspuudujäägi kõrvaldamiseks. Seepärast tuleb kindlaks määrata, mida peaksid pädevad asutused investeerimisühingute likviidsusriski juhtimise ja kontrolli tõhususe hindamisel konkreetselt hindama.

(11) Kuigi konsolideerimisgrupp võib pakkuda investeerimisühingule täiendavat likviidsust, võib selline grupp kasutada ka investeerimisühingule kuuluvaid märkimisväärseid likviidseid vahendeid ühelt poolt investeerimisühingu ja teiselt poolt emaettevõtja või grupi muude üksuste vaheliste kokkulepete ja muude vara ülekandmise mehhanismide kaudu. Seepärast tuleks pädevatelt asutustelt nõuda, et nad hindaksid konsolideerimisgrupi üldist struktuuri ja võtaksid arvesse mõju, mis sellistel kokkulepetel ja muudel vara ülekandmise mehhanismidel võib olla konsolideerimisgruppi kuuluvate investeerimisühingute likviidsusriskile.

(12) Käesolev määrus põhineb Euroopa Pangandusjärelevalve poolt komisjonile esitatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõul.

(13) Euroopa Pangandusjärelevalve korraldas avalikud konsultatsioonid käesoleva määruse aluseks olevate regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu kohta, analüüsis võimalikke seonduvaid kulusid ja kasu ning küsis nõu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1093/2010 ([5]) artikli 37 kohaselt loodud pangandussektori sidusrühmade kogult,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Likviidsusriski ja selle elementide hindamine, mille alusel kohaldatakse likviidsuse erinõudeid

1. Võttes arvesse investeerimisühingu tegevuse mahtu, ulatust ja keerukust, hindavad pädevad asutused hoolikalt direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 42 osutatud likviidsuse erinõuet, määrates kindlaks piisava summa likviidseid varasid, mida investeerimisühing peab hoidma, et katta tema tegevusest tulenevaid likviidsusvajadusi. Pädevad asutused võtavad selle summa kindlaksmääramisel arvesse kõiki riskitegureid, mis võivad mõjutada investeerimisühingu likviidsuspositsiooni ja tekitada likviidsuspuudujäägi, sealhulgas järgmisi tegureid:

a) kas on olemas investeerimisteenustest, tegevusest ja spetsiifilistest kõrvalteenustest tulenev likviidsusrisk, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 2;

b) kas on olemas rahastamisvahendite kättesaamatusest tulenev likviidsusrisk, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 3;

c) kas esineb likviidsust mõjutavaid välissündmusi, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 4;

d) kas on olemas likviidsust mõjutav operatsioonirisk, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 5;

e) kas on olemas likviidsust mõjutav mainerisk, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 6;

f) kas likviidsusriski ei juhita ega kontrollita asjakohaselt, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 7;

g) kui investeerimisühing kuulub konsolideerimisgruppi, konsolideerimisgrupi struktuur ja selle mõju investeerimisühingu likviidsusele, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 8.

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

2. Investeerimisühingute puhul, kes vastavad määruse (EL) 2019/2033 artikli 12 lõikes 1 sätestatud väikeseks ja mitteseotud investeerimisühinguks kvalifitseerumise tingimustele, hindavad pädevad asutused lõike 1 punktides a, b ja g osutatud tegureid ja likviidsusriski elemente. Investeerimisteenuste osutamisest ning lõike 1 punktis a osutatud tegevusest ja spetsiifilistest kõrvalteenustest tuleneva likviidsusriski hindamisel võib siiski keskenduda likviidsusriskile, mis tuleneb portfelli valitsemisest saamata jäänud tulust, direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktides 22 ja 23 määratletud mitmepoolse kauplemissüsteemi või organiseeritud kauplemissüsteemi korraldamisest ning investoritele krediidi või laenu andmisest.

3. Likviidsusvajaduste hindamisel vastavalt lõigetele 1 ja 2 teevad pädevad asutused kõike järgmist:

a) võtavad arvesse kõiki elemente, millel võib olla oluline negatiivne mõju investeerimisühingu likviidsusvajadustele tavapärases ja stressiolukorras;

b) võtavad arvesse kättesaadavaid varasemaid andmeid ajavahemiku kohta, mida nad peavad piisavaks, kõige järgmise kohta:

   i) likviidsete varade või muude likviidsusvahendite ja likviidsusvajaduste mittevastavus;

   ii) varasemad likviidsussuutlikkuse suundumused;

   iii) likviidsete varade ja likviidsusvajaduste täheldatud olulised muutused;

c) võtavad arvesse selliste lepinguliste tasaarvestuskokkulepete olemasolu, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) 2019/2033 artiklis 31 sätestatud tingimusi, või muid riskimaandamismehhanisme, mis vähendaksid tõhusalt investeerimisühingu likviidsete vahendite võimalikku netoväljavoolu keskse tasandi vastaspooltesse, kliirivatesse liikmetesse, krediidiasutustesse või teistesse investeerimisühingutesse;

d) teevad kindlaks, kas investeerimisühingul on usaldusväärsed protsessid, mehhanismid ja strateegiad oma likviidsusriski mõõtmiseks, jälgimiseks ja juhtimiseks, nagu on sätestatud direktiivi (EL) 2019/2034 artiklites 24 ja 26;

e) võtavad arvesse lõikes 1 osutatud tegurite võimalikku omavahelist seotust;

f) tuginevad hindamisel usaldusväärsele, täpsele ja ajakohasele teabele.

Punkti a kohaldamisel tähendab stressiolukord turustressi ja investeerimisühingule omast stressi, mille puhul rahastamine ei pruugi olla õigeaegne või kulutõhus.

4. Kui kohaldatakse määruse (EL) 2019/2033 artikli 7 lõiget 3, kohaldavad pädevad asutused liidus emaettevõtjana tegutseva investeerimisühingu, liidus emaettevõtjana tegutseva investeerimisvaldusettevõtja või liidus emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja likviidsusriski ja selle elementide hindamisel nende konsolideeritud olukorra alusel käesoleva määruse artikleid 2–7.

Artikkel 2

Investeerimisteenustest, tegevusest ja kõrvalteenustest tuleneva likviidsusriski hindamine

1. Investeerimisühingute puhul, kes tegelevad direktiivi 2014/65/EL I lisa A jao punktides 1 või 2 osutatud tegevustega, hindavad pädevad asutused likviidsete varadega kaetava likviidsusvajaduse taset, võttes arvesse kõike järgmist:

a) klientidele osutatavate teenuste eripära, eelkõige ajaline mittevastavus klientidelt saadud tasude ja kauplemisplatvormidele klientide nimel korralduste edastamise või täitmise eest makstavate tasude vahel;

b) likviidsete vahendite väljavool, mis tuleneb kauplemisplatvormidele juurdepääsu eest võetavatest suurematest tasudest või vähem soodsatest kokkulepetest, sealhulgas investeerimisühingu tasumisele kuuluvate nõuete lühematest maksetähtaegadest;

c) viivitused klientide tasumisele kuuluvate tasude maksmisel.

2. Investeerimisühingute puhul, kes tegelevad direktiivi 2014/65/EL I lisa A jao punktides 3 või 6 osutatud tegevustega, hindavad pädevad asutused likviidsete varadega kaetava likviidsusvajaduse taset, võttes arvesse kõike järgmist:

a) investeerimisühingu kauplemisportfelli positsioonide päevasisese likviidsusriski hindamine;

b) likviidsusrisk, mis tuleneb asjaomase instrumendi hinna muutuse riskist, mis on tingitud selle emitendi või alusvaraks oleva instrumendi emitendiga seotud teguritest, ning instrumendi hinna muutusest, mis on tingitud intressimäärade taseme muutusest või ulatuslikust aktsiaturu liikumisest, mis ei ole seotud üksikute väärtpaberite spetsiifiliste omadustega;

c) investeerimisühingu kauplemistegevuse eripära, eelkõige tehingute tähtajaprofiil, võimalik pikaajaliste tehingute toimumine ja tehingute valuutad;

d) vara koormatuse tase, antava tagatise omadused, eelkõige selle lõpptähtaeg ja valuuta, ning see, kas investeerimisühingu vastaspooled saavad tagatisena antud varasid uuesti kasutada või edasitagada;

e) sellise päevasisese võimendustagatise tase, mida võidakse lepingukohaselt investeerimisühingult tava- ja stressiolukorras nõuda;

f) kas investeerimisühingul on piisavalt likviidseid varasid või muid likviidsusvahendeid kauplemistegevuse jätkamiseks arvelduse ebaõnnestumise või kontohaldurite või rahahaldurite teenuste katkemise korral;

g) tehingu arveldamise ebaõnnestumine kokkulepitud arvelduspäeval, sest müüja ei anna õigel ajal üle väärtpabereid või ostja ei kanna õigel ajal üle rahalisi vahendeid.

3. Investeerimisühingute puhul, kes tegelevad direktiivi 2014/65/EL I lisa A jao punktides 4, 5 või 7 osutatud tegevustega, hindavad pädevad asutused likviidsete varadega kaetava likviidsusvajaduse taset, võttes arvesse kõike järgmist:

a) investeerimisühingu lepingulised kokkulepped klientide portfellide tootlusega seotud tasude kohta;

b) ajaline mittevastavus tasude vahel, mida investeerimisühing saab klientidelt, ja tasude vahel, mida investeerimisühing maksab konkreetselt tema tegevusega seotud teenuste (sh turuanalüüs, eriaruanded, üldine või kohandatud portfellianalüüs ja agregeerimisteenused) osutajatele;

c) kui investeerimisühing delegeerib varade valitsemise, siis ajaline mittevastavus tasude vahel, mida investeerimisühing saab klientidelt, ja tasude vahel, mida investeerimisühing maksab delegeeritud finantsettevõtjale;

d) kui mõni teine finantsettevõtja on ametlikult delegeerinud varade valitsemise investeerimisühingule, siis ajaline mittevastavus tasude vahel, mida investeerimisühing saab delegeerivalt finantsettevõtjalt, ja kulude vahel, mida investeerimisühing seoses delegeerimisega maksab;

e) investeerimisühingu ja seotud vahendajate vahelised lepingulised kokkulepped, sealhulgas seotud vahendajatele tehtavate maksete ajastus ja sagedus;

f) viivitused klientide tasumisele kuuluvate tasude maksmisel.

4. Investeerimisühingute puhul, kes tegelevad direktiivi 2014/65/EL I lisa A jao punktides 8 või 9 osutatud tegevustega, hindavad pädevad asutused likviidsete varadega kaetava likviidsusvajaduse taset, võttes arvesse kõike järgmist:

a) klientidelt saadavate tasude ja teenuseosutajatele makstavate tasude ajaline mittevastavus;

b) viivitused klientide tasumisele kuuluvate tasude maksmisel.

5. Investeerimisühingute puhul, kes osutavad direktiivi 2014/65/EL I lisa B jao punktis 2 osutatud kõrvalteenust, hindavad pädevad asutused likviidsete varadega kaetava likviidsusvajaduse taset, võttes arvesse kõike järgmist:

a) klientidele antud krediidi ja laenude jääk;

b) tagatiste likviidsusprofiil ning nende likvideerimise turu- ja õiguslikud piirangud;

c) klientidele antud viiviskrediidi ja -laenude jääk.

Artikkel 3

Rahastamisest tuleneva likviidsusriski hindamine

Investeerimisühingu rahastamisallikate kättesaadavuse ja kvaliteedi hindamisel võtavad pädevad asutused arvesse kõike järgmist:

a) olemasolevate rahastamisallikate kättesaadavus ja juurdepääs eelnevalt kokku lepitud erakorralistele rahastamisallikatele;

b) kas sellised rahastamisallikad on tagatud või tagamata;

c) selliste rahastamisallikate valuuta;

d) koormamata varade summa, mis oleks kättesaadav tagatud rahastuse saamiseks;

e) selliste rahastamisallikate erinevad lõpptähtajad vastavalt nende lähimale lõpptähtajale ja varaseimale kuupäevale, mil neid allikaid saab lepingu kohaselt kasutada;

f) investeerimisühingu krediidilimiitide katkemisest tingitud investeerimisühingu igapäevaste rahavoogude katkemise risk;

g) investeerimisühingule antud muud siduvad, kuid kasutamata rahastamisallikad.

Artikkel 4

Likviidsust mõjutavate välissündmuste hindamine

1. Pädevad asutused hindavad, kas investeerimisühingu likviidsustase võimaldaks tal ebasoodsates makromajanduslikes, mikromajanduslikes ja geopoliitilistes tingimustes jätkuvalt täita oma likviidsusnõuet, võttes arvesse kõike järgmist:

a) tagamata rahastuse, sealhulgas saadud siduvate ja mittesiduvate likviidsus- või krediidiliinide osaline või täielik kadumine;

b) tagatud lühiajalise rahastuse osaline või täielik kadumine;

c) potentsiaalne kohustus osta tagasi võlakohustused või täita lepinguväliseid kohustusi.

2. Lõikes 1 osutatud sündmuste hindamisel võtavad pädevad asutused arvesse turuga seotud sündmusi, investeerimisühingu varade emitentide või investeerimisühingu rahastajate olukorraga seotud konkreetseid pingeid ja nende kombinatsiooni.

3. Kui investeerimisühing kuulub konsolideerimisgruppi, määravad pädevad asutused kindlaks, kuidas lõigetes 1 ja 2 osutatud ebasoodsad tingimused võivad mõjutada konsolideerimisgrupi kui terviku likviidsusolukorda ja artikli 8 kohaselt tehtud hindamise järeldusi.

Artikkel 5

Likviidsust mõjutava operatsiooniriski hindamine

Pädevad asutused hindavad järgmiste operatsioonisündmuste tagajärgi investeerimisühingu likviidsusele:

a) turule või rahastamisallikatele juurdepääsuks kasutatavate investeerimisühingu süsteemide kättesaamatus;

b) kontohaldurite ja rahahaldurite teenuste katkemine;

c) välis- või sisepettused;

d) korralduste täitmise vigadega seotud hüvitised ja nõuded.

Artikkel 6

Likviidsust mõjutava maineriski hindamine

Pädevad asutused hindavad, kuidas järgmised maine kaotusega seotud sündmused võivad mõjutada investeerimisühingu likviidsusriski:

a) piiratakse investeerimisühingu turulepääsu;

b) vastaspooled vähendavad investeerimisühingu rahastamisallikaid;

c) turu vastaspooled vähendavad oma börsiväliste tehingute riskipositsioone investeerimisühingu suhtes.

Artikkel 7

Likviidsusriski usaldusväärse juhtimise ja kontrolli hindamine

Pädevad asutused hindavad, kas investeerimisühingul on olemas kindel ja usaldusväärne likviidsusvahendite riskijuhtimine ja kontroll, nagu on sätestatud direktiivi (EL) 2019/2034 artiklites 24 ja 26, võttes arvesse strateegiaid, põhimõtteid, protsesse ja süsteeme, mis on kehtestatud likviidsete vahendite piisava taseme hoidmiseks, sealhulgas kõike järgmist:

a) likviidsusriski mõõtmise, juhtimise ja aruandluse süsteemid ning investeerimisühingu juhtimisraamistik, sealhulgas tema riskijuhtimisfunktsiooni asjakohasus;

b) mis tahes leevendusmeetmed, sealhulgas investeerimisühingu sellise tegevuse vähendamine, mis nõuab suurt raha väljavoolu, krediidiliinide loomine, kapitali suurendamine rahas ja varade kasutamine tagatisena repotehingutes;

c) investeerimisühingu finantsseisundi taastamise kava usaldusväärsus, kui kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL ([6]) artikli 5 lõike 1 kohast finantsseisundi taastamise kava koostamise ja haldamise kohustust.

Artikkel 8

Konsolideerimisgrupi struktuuri hindamine likviidsusriski seisukohast

1. Kui investeerimisühing kuulub konsolideerimisgruppi, hindavad pädevad asutused riski, mis tuleneb likviidsusvahendite ülemäärasest kontsentreerumisest konsolideerimisgruppi kuuluvate üksuste vahel.

2. Pädevad asutused hindavad, kas on olemas mehhanismid, millega nõutakse, et investeerimisühing kannaks kõik oma likviidsusvahendid või osa nendest üle emaettevõtjale või konsolideerimisgrupi mis tahes muule üksusele.

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

3. Pädevad asutused hindavad konsolideerimisgrupis kasutatavaid mehhanisme, millega antakse investeerimisühingule juurdepääs turu- või rahastamislikviidsusele või maandatakse investeerimisühingu likviidsusriski, ning eelkõige selliste mehhanismide tõhusust, lähtudes sellest, kas need mehhanismid on ametlikud eelnevalt sõlmitud kokkulepped.

Artikkel 9

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. mai 2023

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN